

Wilhelm József  
Mi halandók

Mindenhol emberi örület,  
némává fagyott hős hevület a dombok alján,  
és a jégszilánkok csillámfényében  
itt ódöngünk:  
a Csontbrigád.

Már nem kellene  
hatásvadász csalárd játékok,  
a legalább...  
nyalábolja utolsóként a még boldogulni vágyókat!

Álmok őrzöngnek felbolydult szemeinkben,  
a többiek  
szinte felismerhetetlenné jegesedtek:  
Vanek úr,  
a Pisták, a Jenők, a Ferik,  
és...  
Piszkos Fred,  
ők Párizshoz,  
a Szaharához,  
a Dunához,  
a Tiszához szoktak,  
csak hogy most...  
csontreccsenés helyett,  
a Don súlyos jégtábláinak zajlását halljuk,  
s kitörni e pokolból  
lehetetlen!

Bátran nyöszörgünk,  
valahol távol a hazától:  
tudjuk, nem lesznek fejfára vésett szavak,  
az idő errefelé  
önnönmagától fél.

Valamit azért még mondani szeretnék,  
az utolsó szó jogán:  
nem tudom, miért,  
de valahogy ragaszkodom e rusnya világhoz,  
talán, mert...  
ez a legtökéletesebb  
útvesztő.